

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Ik zal dit zelf aanpakken* » (« *Je vais m'y atteler moi-même* »). L'auxiliaire du **FUTUR** « simple » est l'infinitif « **ZULLEN** », donnant un singulier « **ZAL** ». Pour être moins dérouté par la construction du futur simple en néerlandais, il est peut-être plus simple de le comparer au « *futur proche* » français et de remplacer les formes de « **ZULLEN** » par celles de « **ALLER** ». Au **FUTUR**, il y a **REJET** de l'autre forme verbale (« *aanpakken* ») à la fin de la phrase, derrière le complément (« *dit* »), à l'INFINITIF. Pour le phénomène du **REJET** du verbe (ou d'une de ses composantes), lisez notre synthèse en couleurs:

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

PIETER WORDT NAAR HET HUIS VAN GEERT GEBRACHT, WAAR MARTHA HEMAL BEGINT TE VERZORGEN IN AFWACHTING DAT DE DOKTER KOMT.

Jullie zijn er dus van overtuigd dat Pieter op eigen houtje de akte in veiligheid zou brengen?

Zeker, Martha. De boeven hebben hem toch achtervolgd, waarschijnlijk omdat ze de akte niet vonden.

Juist, we zullen trouwens de hut van Pieter eens aan een grondig onderzoek onderwerpen.

INMIDDELS BIJ DELPOND.

Enkel dit vergeelde schrijfboek! Men heeft jullie gezien... Twee gemaskerden... Jullie kunnen verdacht worden!

Verdwijn voor het dag wordt... Ik zal dit zelf aanpakken!

DELPOND BLADET LUSTELOOS DOOR HET SCHRIJFBOEK, MAAR KIJKT PLOTS ERG VERBAASD.